

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 8831/18

לפני : כבוד המשנה לנשיאה ח' מלצר
כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופט ג' קרא

המערערת : קרנית קרן לפיצוי נפגעי תאונות דרכים

נ ג ד

המשיבים : 1. תומר בן זקן
2. עו"ד יואב גמרסני
3. כונס הנכסים הרשמי

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי תל אביב-יפו
(כ"ב השופטת נ' גרוסמן) מיום 12.11.2018 בתיק פש"ר
8180-07-13

תאריך הישיבה : כ' באב התש"ף (10.08.2020)

בשם המערערת : עו"ד דוד בן חיים ; עו"ד אמיר כספי ;
עו"ד טובית אהובה-נוימן

בשם המשיב 1 : עו"ד רועי אשכרי
בשם המשיב 2 : בעצמו
בשם המשיב 3 : עו"ד שרית ליפשיץ

פסק-דין

המשנה לנשיאה ח' מלצר:

1. בפנינו ערעור שהוגש על פסק דינו של בית המשפט המחוזי הנכבד בתל אביב-יפו בתיק פש"ר 8180-07-13 (להלן: פסק הדין, נושא הערעור).

2. נביא להלן את הנתונים הרלבנטיים לעניין, על בסיס מה שהוצג בתמציתיות בהחלטתו של חברנו, השופט ד' מינק, מתאריך 31.03.2019, בבקשה לעיכוב ביצוע פסק הדין, נושא הערעור.

3. לחייב (הוא המשיב 1), אשר ניהל הליכי פשיטת רגל, ניתן הפטר מותנה מחובותיו בתאריך 10.07.2017 ואושרה לו תכנית פירעון על פיה הוא נדרש לשלם סך של 30,000 ש"ח (1,000 ש"ח בכל חודש למשך 30 חודשים). המערערת, שהיתה הנושה העיקרית של החייב, בגין תשלומים שביצעה ואשר היו כרוכים בתאונת דרכים שהחייב עבר (להלן – תאונת הדרכים הראשונה), הגישה בקשה לעיון חוזר בהחלטת ההפטר המותנה הנ"ל, בטענה כי התברר שהחייב הציג מידע כוזב והסתיר מידע חיוני באשר למצבו וליכולותיו הכלכליות. בהקשר זה נטען כי הסתבר שהחייב הגיש תביעת נזיקין לפיצויים בגין תאונת דרכים שניה שעבר בשנת 2015 (ת"א (שלום י-ם) 53324-06-16) (להלן: תביעת הנזיקין), שקרתה בנוסף לתאונת הדרכים הראשונה שעבר, וכי הוא עתיד לקבל פיצויים גם בתביעת הנזיקין החדשה. עוד נטען כי החייב הציג את עצמו כרווק המתגורר עם אמו, אך נמצא כי הוא נשוי ומתגורר עם אשתו בדירה שכורה.

בעקבות המידע הנ"ל, שהתגלה כאמור, ולאחר שהתבררה היקפה של תביעת הנזיקין (כאשר סכום הפיצוי בכללותו שהחייב עשוי לקבל הוערך אז בסך של כ-250,000 ש"ח) – המליץ הנאמן, בדו"ח שהגיש לבית המשפט, על הוספת סך של 40,000 ש"ח לתכנית הפירעון שאושרה.

4. בתאריך 12.11.2018 קבע בית המשפט המחוזי הנכבד, לאחר שסקר את מכלול נסיבות העניין, כי אין בהתנהלות החייב כדי להקים עילה לביטול ההפטר המותנה מיסודו, אלא רק כדי להביא לבחינה מחודשת של תכנית הפירעון שנקבעה, והוחלט כי לתכנית הפירעון יתווסף סך של 20,000 ש"ח (1,000 ש"ח בכל חודש למשך 20 חודשים).

5. המערערת, אשר לא השלימה עם התוצאה הנ"ל, הגישה ערעור לבית משפט זה, הוא הערעור שבכותרת, בגדרו טענה בעיקר כי נוכח התנהלות החייב הנ"ל – היה מקום לבטל את ההפטר המותנה, ולחלופין להתלות את אישורו עד שיתברר גורל תביעת הנזיקין, אשר בעקבות ההכרעה בה יהיה צורך להתאים את פסק הדין, נושא הערעור ואת תכנית הפירעון למה שיפסק בתביעת הנזיקין. המערערת ביקשה להסתמך בהקשר זה, בין היתר, על ההלכה שנפסקה ב-ע"א 10217/16 ב.ת.ב – בניני תעשייה באר-שבע בע"מ נ' ג'ינר (17.01.2019) (להלן: עניין ג'ינר), שהקימה זכאות לקופת פשיטת הרגל לרכיבי פיצוי מסוימים (אובדן כושר השתכרות), שעשויים להתקבל כתוצאה מזכיה בתביעת הנזיקין שהוגשה בעניינו של חייב. זה המקום להוסיף ולציין כי עניין ג'ינר נפסק לאחר פסק הדין, נושא הערעור, והוא נתון עתה לדיון נוסף (דנ"א 19/1996).

6. לצידו של הערעור הוגשה הבקשה הנ"ל לעיכוב ביצוע פסק הדין, נושא הערעור, במסגרתה נטען על-ידי המערערת כי סיכויי הערעור גבוהים, נוכח הסתרת קיומה של תביעת הנזיקין על ידי החייב, שאר הצהרותיו הכוזבות הנטענות, והסברה, שהעלאת המערערת, כי יש בידיו אמצעים כספיים נוספים.

7. הכנ"ר, אליו הצטרף הנאמן, הביעו דעתם כי דין הבקשה לעיכוב ביצוע להידחות, שכן מאזן הנוחות לא נטה, לשיטתם, לטובת המערערת, שהרי צו המונע בירור תביעת הנזיקין, שגם אותו ביקשה המערערת – לא יועיל לצדדים, ואף סיכויי הערעור לא נראו מבטיחים, שכן עניין ג'ינר, נפסק לאחר מתן פסק הדין, נושא הערעור, ונראה שאין בו כדי להטות את הכף לטובת המערערת, באשר בית המשפט המחוזי הנכבד נתן ממילא דעתו לנושאים אותם מעלה המערערת בערעורה וכן התייחס לשיקולים שנמנו בעניין ג'ינר.

8. החייב התנגד אף הוא לעיכוב הביצוע, בהדגישו את נסיבות חייו הקשות ואת סיכויי הערעור הקלושים, לשיטתו.

9. בסופו של דבר – הבקשה הנ"ל לעיכוב ביצוע פסק הדין, נושא הערעור נענתה באופן חלקי בלבד, כך שחברנו, השופט ד' מוינץ, התיר להמשיך ולנהל את תביעת הנזיקין, אך הורה כי סך של 20,000 ש"ח מתוך כלל כספי הפיצויים שייפסקו לטובת החייב, אם ייפסקו, לא יועברו לידיו עד למתן פסק דין בערעור.

10. בפתח הדיון בערעור שלפנינו נמסר לנו כי בינתיים ניתן פסק דין בתביעת הנזיקין (בעקבות פשרה שהושגה בין הצדדים לתובענה שם).

פסק הדין בתביעת הנזיקין זיכה את המשיב 1 ב-189,500 ש"ח (כולל שכ"ט עו"ד, בשיעור של 11% + מע"מ), והוסבר לנו כי ביישום עניין ג'ינר, כפי שהוא עומד כיום – 1/3 מהסכום הנ"ל (להוציא מרכיב שכר הטרחה הנ"ל) אמור לעבור לקופת הפירוק, ויתרתו צפויה להישאר בידי החייב.

11. בשים לב לאמור לעיל ובהינתן שהתנהלותו של החייב ומידת הגילוי שבה נקט אכן היו לא ראויות, אם לנקוט לשון המעטה (ובנסיבות שונות יכולות היו אף להביא לתוצאות קיצוניות יותר – עיינו והשוו: ע"א 2434/19 קיירה נ' שלומי (27.05.2020)) –

הצענו, לבאי-כוח המערערת, בהתחשב במצבו של החייב ובנימוקי פסק הדין, נושא הערעור, כי המערערת תשקול בדעתה אם היא עומדת על ערעורה, בכפוף לכך שבנוסף לתוספת של 20,000 ש"ח שנפסקו בפסק הדין, נושא הערעור ואשר אמורה להיות מועברת למערערת כסדר מקופת הפירוק – ישולם למערערת סכום נוסף של 34,566 ש"ח. סכום זה יועבר לידי המערערת מקופת הפירוק כדלקמן:

א. 20,000 ש"ח, הוא סכום הפיצוי שהוקפא מכוח החלטתו של חברנו, השופט ד' מינץ, מתאריך 31.03.2019 ומוחזק עתה בידי ה"פול" – ישוחרר מיידית, בהסכמת הנאמן, למערערת.

ב. סכום של 14,566 ש"ח ישולם למערערת מתוך קופת הפירוק מיד לאחר שהחייב יעביר לקופת הפירוק, לא יאוחר מ-21 ימים ממועד פסק דין זה, את הסכום האמור (כהשלמה – מתוך הפיצויים שנפסקו ושולמו לו מכוח תביעת הנזיקין).

מעבר לכך הבהרנו כי שאר הוראות פסק הדין, נושא הערעור, יישארו בעינם.

12. התוספת שנקבעה בפסק הדין, נושא הערעור וההשלמה שמדובר בה כאן מבטאות את חלקה היחסי של המערערת בנשייה, לאחר שקופת הפירוק תזוכה ב-1/3 (54,566 ש"ח) מתוך הסכום שהמשיב 1 זכה בו בתביעת הנזיקין (163,700 ש"ח, בעקבות ניכוי הוצאות ושכ"ט עו"ד בסך של 25,800 ש"ח, ובסך הכל: 189,500 ש"ח כאמור).

13. באי-כוח המערערת, לאחר שנטלו פסק זמן להתייעצות, הודיעו על הסכמת שולחתם להצעת בית המשפט הנ"ל, ואף שאר הצדדים הביעו את נכונותם לקבל את המתווה המוצע.

14. נוכח כל האמור לעיל – הערעור נמחק ללא צו להוצאות, בכפוף למימוש המוסכם בפסקה 11 שלעיל, אשר בא כתוספת לפסק הדין, נושא הערעור.

ניתן היום, ג' באלול התש"ף (23.08.2020).

